

טוב ויפה. אלא שב"שבט" ישנם גם תינוקות ובדרך הטבע,
נוספים תינוקות והשבט גדל והולך — כן ירבה וכן יגדל —
ואתה, לך ספר לתינוק בן שנתו איך נראו סביך וסבתותיך
מלפני שבעים שנה ומעלה.

הדבר הפשוט ביותר איפוא — לספר על כך בכתב;
יטרחו נא הילדים, יקראו ויבינו איך ניטעה והיכתה שור-
שים בארץ — המשפחה בראשיתה.

ואם מדובר בילדים — כללתי בסיפוריי גם "פכים קטנים"
מאלה שיכולים לעניין ילדים וגם על "הברקות" כמו: "כיף
לא נורמלי" "השפריצו" וכדומה, לא פסחתי. ויסלחו לי
המבוגרים אם לא יהיה זה לרוחם וטעמם.